

Tuza Antal 1919-2007.

Életének 88. esztendejében elhunyt Füzesabony díszpolgára, akit családja, barátai, ismerői és tisztelői szülőfalujában kísérték utolsó útjára.

Keresem a megszólító szavakat, tanácstalan vagyok, hogyan is búcsúzzam egy olyan embertől, akivel nem volt személyes kapcsolatom, de mégis jól ismertem. Jól ismertem, jól ismerem, mert olyan személy távozott az élők sorából, akinek munkája, tetteinek minden eleme jelen van a hétköznapi életünkben, komfortérzetünkben, még ha nem is tudatosul bennünk.

Nekünk, a ma hűtlen szolgálóinak, az idő koldusainak illik tisztelettel megállni és emlékezni:

Tuza Antalt volt munkatársai, az idősebb füzesabonyiak egyszerű, egyenes embernek ismerték, aki szerénységével, becsületességével példát mutatott a köz szolgálatában dolgozó embereknek, még a vezetőknek is! A fontos ügyeket kollégái véleményére alapozva, a közösség érdekeinek figyelembe vételével hozta meg, gyakran vállalva egyszemélyes felelősséget.

A sors úgy hozta, hogy Anti bácsit a megye két települése is magáénak mondhatja. Az egyik Mezőszemere, mely útjára indította, a másik, mely munkájában kiteljesítette, családi fészket adott, melynek 2004-ben díszpolgára lett, Füzesabony.

Mezőszemere első tanácselnökeként 1946-ban óriási lendülettel fogott hozzá a közösség életét megkönnyítő beruházásokhoz, - orvosi lakást, rendelőt, járdát, utakat építtetett - s tette ezt Füzesabonyban is, az egykori nagyközségben, ahová becsületes és sikeres munkája jutalmául került 1967-ben. Füzesabonyban 10 évnyi tanácselnöksége alatt első ténykedéseként létrehozta a Költségvetési Üzemet, mely kiválóan szolgált a várossá válás folyamatát, a nagyközségi infrastruktúra kialakítását. Egy település életének egyik legnagyobb és legfontosabb fejlesztési mérföldköve az ivóvízhálózat kiépítése. Füzesabonyban ezen a mérföldkövön Tuza Antal neve olvasható. A vízhálózat kiépítése után megépült a víztorony is, helyet kapott a Zeneiskola, megépült a Honvéd úti nagyóvoda, méreteiben több mint felével bővült a falusi óvoda. Megszervezte társadalmi munkában a járdaépítéseket, útjavításokat, a szilvásváradai ifjúsági tábor fejlesztésében is elévülhetetlen érdemeket szerzett. 1977-től a járásnál dolgozott 1979-ig, nyugdíjazásáig.

Példamutatón reagált a korszerűsítési, komfortizáló igényekre, szünni nem akaró munkabírással állt az új idők új kihívásai elé. Megértette magát az egyszerű munkásemberekkel, nem volt konfliktusa a megye vezetőivel sem. Munkáját, sikereit mindenki ismerte és elismerte, de szerénysége nem engedte, hogy a közélet rivaldafényébe kerüljön. Csendesesen tette a dolgát, szervezett és cselekedett, mai politikusoknak, vezetőknek irigylésre méltó példamutatással.

Nyugdíjas éveiben is aktív volt, de az idős kor bölcsességével csak messziről figyelte, elemezte szűkebb-tágabb környezete eseményeit.

Élete, munkássága azt példázza számunkra, miért érdemes élni. Mit hagyhatunk az utókorra becsületes munkával, tiszta szándékkal.

Tuza Antalra emlékezhetünk ha halljuk a fürdőszobában a vízcsepp csobbanását. Az óvodák udvarának minden fűszálában benne van a teremtő erő, az emberi múlt – jelen – és jövő, melyet Anti bácsi szolgált és példált egész életében rendíthetetlen kitartással, fáradhatatlanul.

Anti bácsi!

Engedd meg, hogy hozzád is szóljak!

Búcsúzom tőled ismeretlenül és ismerősként, búcsúznak a szerető barátok, munkatársak.

Minden nyíló virág elhervad egyszer, de illatát magunkba zárhatjuk mindörökre. Szívünkbe zárunk munkáddal, emberségeddel, mert az utókorra bíztad a tisztességet, a tiszta szándékot mely téged vezetett. Az értékkel, rajtunk múlik, - tudunk -e élni, tudjuk -e mi is továbbadni. Ezen leszünk mi is minden akaratunkkal!

Füzesabony Város Önkormányzata és a városunk minden lakója szomorúan gyászol és tisztelettel őrzi meg emlékedet! Nyugodj békében!

Füzesabony, 2007. szeptember 6.

Sipos Attila